

mitte se peäle kosta. Pärast hakkasid
keik nutma; ja kes woib sedda keik ülles-
rääkida, mis nemmad juttustasid? Sure
rõmoga käisid nemmad kolmekeste herra
kostas, ja suggulassed said kofko kutsu-
tud, et noor rahwas pididi kisklatud saa-
ma. Nenda sai se isä õnnistuseks
poia läbbi, mis ta heästi nina ausaste
olli üllestaswatand, ja poeg olli nenda
sammoti õnneliseks saanud, et ta om-
ma isä olli wabbaiks teinud.

Õ p p e t u s.

Se on kül teada, et üks isä südda
wägga helde on ommade laste pärast,
agga se on arroliste leida, et laps nenda
armastab ommad wannemad, kui se sin-
nane poeg on teinud. Õnnis on se
laps, kes ommad wannemad rõmustab,

sest se saab õnnistust Jummasa käest.
Oh mo armad lapsed, kes teie sedda
jutto ollete kuulnud! se olgo teil ikka
ühheks kauniks märgiks, et teie omma-
de wannematte sanna kulete ja neile
head tete, siis saab se tootusse sanna
ka tõeks, mis teie ollete nehandama käs-
ko sees õppind: sest teie käsi peab he-
asti kätima ja teie peate kawa ellama maa
peal.